

VRAGEN EN KORTE MEDEDELINGEN

De Turkse tortel nu met zekerheid in Wageningen waargenomen. Het was op de schrale, winderige 21ste April 1951, dat Ir. A. Bakker en ondergetekende, tijdens een der halfwekelijkse rondten, op een bouwland in het Wageningse Binnenveld in gezelschap van drie Hollanduiven een andere kleine duif opmerkten. De eerste Tortelduif van dat jaar, een extra vroege? Maar dat kon niet, want bij nader toezien bleek de kleur veeleer overeen te komen met die van een Lachduif. Op een Turkse tortel of Balkanduif (*Streptopelia decaocto*) waren we toen in het geheel niet verdacht, zodat het bewijsstuk: het zwarte bandje in de nek, ons ontging.

Als bewijs uit het ongerijmde hebben we later maar aangenomen, dat het zo'n verdwaalde „Turk“ geweest moest zijn, tenzij een ontsnapte Lachduif ons in die waan gebracht had.

Sedert dien is het de vogelaars in Wageningen niet mogen gelukken de Turkse tortel waar te nemen, totdat op de goede, prachtige morgen van 17 Augustus jongstleden mijn vrouw een exemplaar van deze soort in de kijker kreeg op de Wageningse Berg tijdens een der gebruikelijke rondten langs Holle Weg en Westbergweg.

Rustig liet de vogel zijn halve halsband zien en zijn roe-koé-koe horen alvorens weg te vliegen. Toen viel ook de witte onderkant van de staart duidelijk op. Nu maar afwachten of op deze verkenning een vestiging aan de Rijn zal volgen van deze, vanuit Klein-Azië via de Balkan, Hongarije en Duitsland snel tot in Denemarken en de noordelijke helft van ons land doorgedrongen soort.

Wageningen.

Dr D. M. DE VRIES.

Precies op dezelfde dag zag ik een Turkse tortel in het even ten noorden van Wageningen gelegen Bennekom. Hij zat te roepen boven in zo'n moderne, hoge booglamp langs de drukke verkeersweg.

J.W.

Bijeneter (*Merops apiaster*) op Terschelling. Na de waarnemingen van Bijeneters op Texel, blijkt ook Terschelling door deze soort te zijn bezocht. De heer Sixma te Hoorn op Ter-

schelling heeft namelijk begin Juni een Bijeneter waargenomen, zittend op een telefoondraad in de buurt van het Biologisch Station „Schellingerland“ ten noorden van Oosterend.

Dr M. F. MÖRZER BRUIJNS.

Roodkopklauwier (*Lanius senator*) op Terschelling. De heren H. C. Wesseling te Lies en L. R. van Ouwenaller hadden op 30 Mei 1955 de gelegenheid gedurende ruim 40 minuten op Terschelling een Roodkopklauwier te observeren. De vogel hield zich op in de struiken van de houtwallen langs het noordelijk deel van de zogenaamde dwarsdijk oostelijk van Oosterend. De belichting was zeer goed, de vogel was niet schuw. De volgende dag was de vogel verdwenen. Er broedt in dezelfde omgeving vrijwel ieder jaar een paar Grauwe klauwieren.

Dr M. F. MÖRZER BRUIJNS.

Kleine zilverreiger. Op Donderdag 4 Augustus zagen we omstreeks 14.30 tijdens een excursie in het natuurmonument „De Beer“ een Kleine zilverreiger. Deze prachtige vogel zat op een beschutte plaats aan de rand van de buitendijkse sloot bij paal 47 kennelijk zijn middagdutje te doen. We konden hem tot op ongeveer 35 m naderen, waarna we zeker een kwartier lang met onze kijkers alles tot in finesses konden opnemen. Tenslotte vond hij dit blijkbaar genoeg, strekte de hals en vloog op echte reigersmanier in noordelijke richting waar hij aan een ondiepe slootkant van hetzelfde water wat ging rondlopen. Hij vloog na enige tijd weer op en over enige duintoppen naar een voor ons onzichtbaar plasje. Het beviel hem daar zeker ook niet, want na enige minuten vloog hij weer langs ons heen om in meer zuidelijke richting, nu aan de binnendijkse sloot ongeveer bij paal 49 (de palen staan om de 100 m), tussen het riet te verdwijnen. Uit dit gedrag maakten we op dat de vogel dit terrein blijkbaar al vrij goed kende, en dus waarschijnlijk al een paar dagen aanwezig was.

Naar wij hopen blijft deze prachtige dwaalgast nog enige tijd ons landschap opluisteren.

P. J. NIEUWDORP.